

Pel nombre i qualitat de les entitats que en l'Assemblea van ésser representades; per l'esperit de companyonia que en la mateixa es va posar de manifest; per l'entusiasme que durant el transcurs de la mateixa va regnar, hem de creure que ha arribat el moment tan esperat del desvetllament del professorat musical envers el camí de les nostres justes reivindicacions i que tots plegats, amb entusiasme i desinterès, ajuntarem els nostres esforços fins obtenir el triomf.

FREDERIC RIERA i CAPELLA

President del Sindicat

Obituari

Mateu Llauradó

El dia 18 dels corrents, després de llarga i afrosa malaltia, que anà minvant la seva existència, morí el nostre consoci Mateu Llauradó.

Mateu Llauradó vingué fa uns anys de Vilafranca, a nostra ciutat, entrant a formar part de la orquestra La Moderna; en dissoldre's aquesta, passà a actuar a l'orquestra Unió Artística, fins el moment que, per raó de combatre la dolència que patia, va haver d'ingressar en una clínica.

Pel seu caràcter modest i bo, s'havia captat la simpatia de tots aquells que l'havien tractat i pot ben dir-se d'ell, que no tenia enemics.

L'acte de l'enterrament, efectuat el dimarts, dia 18 dels corrents, va ésser una sentida manifestació de dol i una demostració de l'apreci en què hom tenia el finat.

La família Roig-Llauradó, residents a Vilafranca, agraïda a les atencions i deferències tingudes amb el seu familiar, tant en el transcurs de la malaltia com en el moment de la seva mort, i impossibilitats de poder-ho fer personalment, ens pregunten que en nom seu, donem les gràcies a tots aquells amics i companys que s'interessaren per Mateu Llauradó.

Per la nostra part, rebin, tant la seva família com els seus companys de l'orquestra Unió Artística, l'expressió més sincera de la nostra més viva condolença.

Francesc Marsans

A edat bastant avançada, puix que comptava 72 anys, ha mort a una clínica de Barcelona, on va haver d'ingressar per a subjectar-se a un tractament quirúrgic, el qui fou músic granollerí conegudíssim, el nostre consoci En Francesc Marsans i Casavella.

Francesc Marsans era un dels vells músics granollerins que altre temps havien fet tronar i ploure per aquests móns de Déu. Era potser l'únic supervivent d'aquell estol de músics més vells que La Catalana vella, que va constituir-se l'any 1883 amb la refosa d'altres dues orquestres: Els Mines i La Vallesana. En Marsans, molt jove encara, ja formava part llavors de la segona d'aquelles dues orquestres. Després i a través de tants anys, l'hem vist sempre formant part de les orquestres locals fins que la mort l'ha fet plegar. De jove havia tocat el cornet; després el fiscorn i el contrabaix i aquest instrument l'ha arrossegat més de mig segle pels envelats de tot Catalunya.

Home actiu, les hores que la música li deixava de lleure, ell les aprofitava fent d'escrivà a les oficines del Jutjat d'aquest Partit, i era tan conegut i estimat de la gent de cúria, com de la gent de festa major.

Recordem que ell fou un dels músics granollerins que es redreçaren contra intromissions intolerables atemptatòries a la llibertat de pensament i de treball i decidiren amb llur actitud, la fundació de La Unió Liberal, l'any 1889.

Ha mort, com diem, als 72 anys, i la seva pèrdua serà molt sentida, no tan sols per la seva vídua i fills i altres familiars, sinó que també pels molts que foren els seus amics i pels que foren companys seus de professió.